TORNAllom

El Periòdic de les trobades de l'Horta Nord

HORTA NORD
Coordinadora pel valencià

ABRIL 2018

NOSALTRËS pel valencià

ALFARA DEL PATRIARCA l'Horta Nord 22 d'ABRIL

HORTA NORD Coordinadora pel valencià · escola valenciana FEDERACIÓ D'ASSOCIACIONS PER LA LLENGUA · ALFARA del PATRIARCA · DIPUTACIÓ DE VALÈNCIA Àrea de Cultura · GENERALITAT VALENCIANA

CONEIX ALFARA DEL PATRIARCA

Benvinguts i benvingudes als nostres orígens, uns orígens que ens fan poble amb un gran esperit d'horta, educació i cultura, patrimoni que ens ha enriquit al llarg de la història i que amb motiu de la Trobada d'Escoles en Valencià podem donar a conéixer als nostres veïns i veïnes i gaudir d'un dia de festa, cultura i llengua.

Amb un terme municipal de dos quilòmetres quadrats i una població de 3.348 habitants el 2018, Alfara del Patriarca es troba al nord de València, al marge dret del barranc del Carraixet. Per això, els accidents geogràfics són mínims, tot el terme és pràcticament pla i el nucli urbà està situat a una altitud de 35 metres.

També és destacable que el terme municipal es troba solcat per la Séquia Reial de Montcada.

Limita amb les poblacions de Moncada, Foios i Vinalesa, i amb les pedanies de Carpesa i Benifaraig.

Com la majoria de localitats de la comarca, Alfara del Patriarca va ser una alqueria musulmana.

Va ser conquistada per Jaume I , i després, segons el Llibre del Repartiment, l'any 1239 va fer donació del lloc a Pere Dies, a Joan Peris i a Doménec Vilaba i Gil de Barrachina, jurats del Consell de Daroca.

Sembla que l'alqueria estava formada inicialment per dues cases, a les quals després se n'afegiren més.

Posteriorment va ser cedida a Guillem Jàfer, en la primera meitat del segle XIV. És en aquesta època quan es construiria una gran casa, base del palau posterior, i la primera església dedicada a Santa Maria.

Per tant, és en aquest moment que s'estan establint les bases de la trama urbana d'Alfara amb un nucli central definitiu.

Bonifaci Ferrer, germà de Sant Vicent Ferrer, va ser propietari d'Alfara durant alguns anys del segle XIV. A partir del 1394 obtingué de Joan I la jurisdicció civil i penal, i d'aquesta manera es va convertir en el primer senyor d'Alfara.

El 1396 va ser adquirida per Bertomeu Cruïlles. En mans d'aquesta família va romandre fins a final del segle XVI. És durant aquest període que el palau d'Alfara rep un gran impuls constructiu i adquireix l'aspecte actual, característic dels palaus gòtics.

La família Cruïlles va vendre la localitat a Sant Joan de Ribera, arquebisbe de València, també conegut com el Patriarca, i va ser cedida uns anys més tard al Reial Col·legi del Corpus Christi de València, fundat també per Sant Joan de Ribera.

Tenim un patrimoni ric en edificis que volem compartir amb vosaltres, esperem que gaudiu del nostre poble en la Trobada d'Escoles en Valencià 2018.

Gràcies a tots i a totes!

AJUNTAMENT

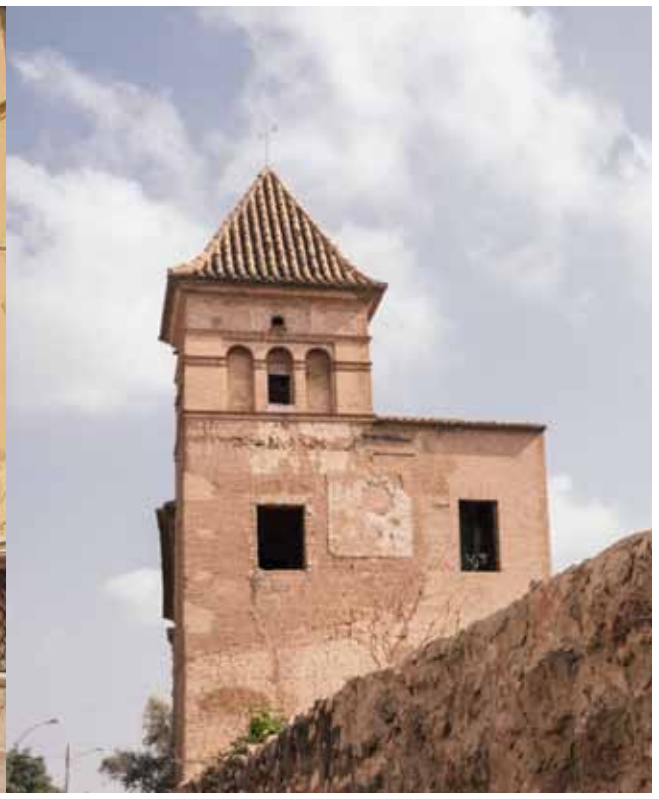

CASA DE LA SIRENA

SALUDA

Enguany, després d'esperar molts anys, tenim el plaer d'acollir al nostre poble la 31a edició de la Trobada d'Escoles en Valencià de l'Horta Nord.

Alfara del Patriarca pertany als pobles de l'Horta Nord, amb una població de 3.340 habitants, i està envoltat de bons veïns com Moncada, Vinalesa, Foios i les pedanies de Carpesa i Benifaraig.

Precisament, aquest sentit d'horta i l'estima per les nostres arrels ens fan estimar i preservar la nostra llengua i cal ser conscient de la necessitat d'un consens comú per fer créixer l'educació tots i totes junts i poder formar part del grup que fa possible aquest patrimoni cultural i lingüístic dins d'una gran diversitat cultural.

En l'actualitat, al món educatiu les tasques que desenvolupen les comunitats educatives ens ajuden a construir el nostre futur de generacions de xiquets i xiquetes, però sempre des de l'estima a les nostres arrels. Aquesta construcció s'està fent amb treball en equip, amb consciència participativa i democràtica, de la qual la població d'Alfara del Patriarca vol formar part ajudant en aquest creixement diari. Per tant, una bona forma d'agrair aquest treball és acollir la Trobada pel Valencià al nostre poble on tots els xiquets i les xiquetes que formen part d'aquesta societat puguen gaudir d'un dia de festa. Per aquest motiu, el suport a la Trobada d'Escoles en Valencià ens condueix a reafirmar-nos en una clara aposta pel valencià al nostre poble i la defensa i l'ús de la nostra llengua dins de les institucions públiques.

Gràcies als equips directius dels centres educatius CEIP Sant Joan de Ribera, CC Ramón y Cajal i l'Escoleta, com també a tota la comunitat educativa, al veïnat del poble, a l'AMPA i a la Coordinadora pel Valencià Horta Nord per fer possible aquesta festa i formar part de la 31a edició de la Trobada d'Escoles en Valencià a la població d'Alfara del Patriarca.

Benvinguts a Alfara del Patriarca,
la il·lusió d'un poble.

EL PERIÒDIC DE LES TROBADES DE L'HORTA NORD
ABRIL 2018

MANIFEST
CRIDA DE LES TROBADES 2018 D'ESCOLA VALENCIANA

NOSALTRES, PEL VALENCIÀ

La Federació d'Associacions per la Llengua - Escola Valenciana proposa un model d'ensenyament plurilingüe i multicultural que s'ajusta a les realitats dels país en què convivim. El nostre model d'escola es basa en el coneixement de les diferents cultures que conviuen al País Valencià i en la construcció de la igualtat lingüística. Ara com ara, cal deixar pas a realitats educatives que aposten per l'aprenentatge de les llengües com un camí que ens obrirà de bat a bat les portes del món i a un futur d'oportunitats. Escola Valenciana planteja el valencià com la llengua que ens dóna accés al coneixement i ens ajuda a aprendre altres llengües.

Escola Valenciana dóna suport ferm a la renovació pedagògica, a la investigació científica. Està arrelat al medi i és constructivista. Sobretot, planteja el reconeixement de les comunitats educatives que introdueixen elements innovadors perquè les xiquetes i els xiquets aprenguen amb un somriure. Aquest és el model d'Escola Valenciana: educar en valors d'amistat, convivència, igualtat, pau, solidaritat, coeducació, ecologia... i, d'aquesta manera, avançar vers una societat de ment oberta, més humanitzada, que ha interioritzat tots els coneixements per fer el món més just.

La memòria de Joan Fuster està present en les Trobades 2018. Amb el lema *Nosaltres, pel valencià* celebrem la dignitat del poble valencià i li fem l'ullet a una de les obres cabdals del País Valencià: *Nosaltres, els valencians*. Des d'Escola Valenciana mantenim ben viu el llegat del gran pensador Fuster i l'acostem a les escoles i a la ciutadania en les festes d'estima col·lectiva vers la llengua i la cultura. Ens il·lusiona reconéixer la importància d'aquest humanista que influí i influeix, de forma determinant, en la geografia política del nostre país.

Joan Fuster despertà consciències. Sabia que "explicar" era una invitació a "transformar". En Escola Valenciana veiem el món a través de les gruixudes ulleres de Fuster: entenem que millorar la situació actual del valencià implica alguns canvis substancials i necessaris. Per a ser un país com cal s'ha d'incloure la competència lingüística en la llei de funció pública valenciana. És estrany demanar que les empleades i els empleats públics ens atenguen en valencià i en castellà, les dues llengües oficials del País Valencià? Nosaltres pensem que no. Enguany, la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià complirà 35 anys i la nostra llengua encara no gaudeix d'una situació de normalitat. Cal una empenta per potenciar el valencià i contribuir-ne a la normalització.

Fuster també desitjaria engegar la televisió i la ràdio en la nostra llengua. Poder escoltar tots els programes en la nostra llengua. Visualitzar les 19 Trobades d'Escoles en Valencià amb un gest senzill.

Nosaltres, pel valencià. Sí, totes i tots nosaltres som les persones que sumem la nostra energia pel valencià. Perquè educar pel valencià és estar a favor del plurilingüisme, dels mestres que ensenyen el valencià i altres llengües i cultures des de l'estima. *Nosaltres, pel valencià* és abraçar la multiculturalitat, l'educació participativa i democràtica, l'ensenyament que transmet el coneixement científic. *Nosaltres pel valencià* és valorar que les persones aprenem des del cor. *Nosaltres pel valencià* és l'educació humana, que afavoreix el benestar emocional de les xiquetes i els xiquets perquè els encoratja a resoldre conflictes i els anima a ser feliços.

Nosaltres, pel valencià. Vine amb nosaltres a la festa pel valencià. Amb tu, fem llengua, cultura i país.

CARTELLS GUANYADORS

CEIP SANT JOAN DE RIBERA
D'ALFARA DEL PATRIARCA. INFANTIL

JOAN ESTRADA CEIP VICENT TRENCO
MONTCADA. PRIMÀRIA

NOELIA CAMPOS FERRER. 2N ESO
IES RAFELBUNYOL. SECUNDÀRIA

CEIP SANT JOAN DE RIBERA

40 ANYS D'ESCOLA A ALFARA DEL PATRIARCA

Una història que arranca quan el collegi estava dividit en dues centres, un d'ells ubicat a la banda de darrere de l'actual Ajuntament i que impartia fins a 3r de primària i un segon edifici que estaria en el que ara és el Centre Cívic. D'aquesta manera continuaren fins que es va inaugurar l'actual centre en 1983. Estem parlant d'una època en la que no existien els mestres especialistes (excepte infantil) i començàvem a utilitzar per a reproduir documents la "cua de peix", fotocopiadores de tinta, alcohol…

La Llei 4/1983 dÚs i Ensenyament de Valencià publicada l'1 de desembre de 1983 declara el valencià i castellà llengües obligatòries en el Plans d'Ensenyament. S'estableix també que el professorat haurà de conéixer ambdues llengües oficials. Comença ací una etapa de formació i reciclatge per a un professorat que mai havia estudiat res en valencià i que hagué de formarse des de zero. Comencen els cursos de normalització lingüística per a mestres (ICE, CEPs, JQCV.). El primer contacte de l'escola amb el valencià va ser l'àrea de Coneixement del Medi…després vindria la immersió lingüística. Aquesta escola no seria el que ara és sense un grup de mestres entusiastes que van entregar el millor que tenien i van romandre en ella més de 20 anys; ens estem referint a Pilar Recio, Pilar Sanjuán, Mª Auroria Diago, Mª Nieves Martínez i el director durant molts anys, Vicent Lluís Ample. I la guarderia de Dª Paquita instal·lada en l'edifici d'infantil. Menció especial mereix Merxe Pastor, netejadora/dona per a tot, que s'encarregava de tot tipus de feina, ja que no teníem conserge. Una escola senzilla, uns pares compromesos, un claustre il·lusionat. El nostre homenatge per a tots/es els/les que han passat per aquest centre. … i va i ens presentem a un concurs de la ràdio anomenat "Pati d'escola" i quedem campions. Té poca importància però el fet va fer complir a l'ajuntament el compromís de comprar-nos un ordinador, el primer de tot un seguici que en vindria i que es va convertir en una itinerància per a alumnes i mestres. Dels

primers que vam donar classes d'informàtica. Ací també alumnes i mestres aprenien al mateix temps. … i va i adquirim armaris i prestatgeries per classificar i ordenar una gran quantitat de material que hi havia en caixes i muntem el laboratori, aleshores en singular

però que ara diríem els laboratoris; parlem de física, d'òptica, d'electricitat, de calor, de química. Massa llarg contar els variadíssims experiments fets pels alumnes; des de la dissociació electrol·ítica de l´aigua, passant per la sublimació del iode o la formació d'una imatge virtual a la dissecció d'un conill.

Dos cursos vam participar al programa d'innovació educativa del CEFIRE de Godella anomenat «Laboratori a l´escola»; molt interessant. Coneixedors de la quantitat de material que ens oferien els CEFIRES, entre altres una rica varietat de vídeos de Socials, de Naturals, de formació personal que vam copiar per al cole etc.. vam proposar a l'AMPA l'adquisició d'un televisor i un vídeo. Dit i fet. Siga dit que un recurs ben aprofitat. Convençuts que l'ensenyament del valencià era allò connatural, era la nostra llengua, vam iniciar el seu ensenyament per lliure. En quant la Direcció General de Política Lingüística ens ho va oferir ens vam convertir d'immediat en un dels primers centres d'ensenyament en valencià. Igualment convençuts que una tercera llengua calia iniciar-la el més prompte possible vam obtenir el consentiment de la inspecció per iniciar-la en el segon cicle d'EGB, en tercer, abans que un decret ho implantara com a normativa general. Aleshores nosaltres vam donar altre bot, consentit també per la Conselleria i vam començar a donar anglés des de primer curs. Un o dos cursos després es va implantar el PEBE, Programa d'Educació Bilingüe Enriquit, que ja superava allò de donar classe d'anglés passant a crear un temps, una ambientació etc… anglesa. Molt bé. Aleshores es parlava amb freqüència dels laboratoris d'idiomes com un recurs per a un millor aprenentatge de les llengües. … per què no? I ens vam llançar i al següent curs ja teníem el laboratori d'idiomes muntat. Cert que com quasi tots de poc ús i poc èxit.

Cal deixar constància de que en totes les iniciatives que suposaven una despesa econòmica sempre vam tenir el recolzament dels pares i de l'Ajuntament. Vam ser un dels primers centres que va elaborar el Projecte Educatiu de Centre quan tota aquesta nova terminologia ens resultava un tant confusa. Així reconegut per la Inspecció Educativa que ens va donar suport. …i que dir d'aquelles assemblees generals mestres/pares que es feien a les 10 de la nit, amb massiva assistència d'uns i altres, que començaven amb unes pastetes i café (alguna mistela) i que servia com a punt de trobada i d'intercanvi d'informació i idees amb una gran clima de col·laboració. Aquesta bona relació concloïa en la festa de final de curs on era freqüent fer paelles al pati del col·legi.

L'any 1993 és el de l'apertura del menjador escolar amb tan sol 20 comensals …. i una pèrdua de 1000 pessetes al dia! El menjador es tancà i es va tornar a obrir el 1995 amb un compromís de l'Ajuntament per fer-se càrrec del dèficit i a més comencen a concedir beques. Comencen també l'any 1993

les supressions d'unitats. L'escola proposa habilitar una unitat de 3 anys, de la qual es faria càrrec el mestre/a suprimit/da, per a poder mantindre la plantilla. El centre caminava cap a una estructura d'un mestre per cicle i la unió de cursos en una tutoria. L'any 1996 teníem dues unitats a educació infantil i quatre unitats a educació primària. Donat que el centre era incomplet l'equip directiu estava format pel director i la secretària. Dos anys després es va instal·lar un parc de jocs al pati d'infantil. A l'any 1994 s'elaboren i revisen el PEC i el PCC i es proposa el canvi a la línia en valencià i al 1995 se sol·licita impartir al centre el 1r cicle d'ESO. Comença el ball de mestres especialistes itinerants: Música, Educació Física, Religió, PT ... Al 1999 s'aprova l'extensió de l'ensenyament de l'anglés des de 1º de primària (PEBE). Comencen també les setmanes culturals amb tot tipus de tallers, especialment els que se sol·licitaven a través del SARC i del TOC de la Diputació de València.

Comença a ser molt important en aquesta escola la presencia, com a membre del Consell Escolar, de l'Alcalde d'Alfara del Patriarca, Enric Cuñat Sesé, que sempre recolzà l'escola pública, amb idees, projectes infinits com la construcció de l'Escoleta junt al nostre centre i la vinculació a ell. A partir d'eixe moment comença la forta recuperació de matrícula i unitats del CEIP "San Juan de Ribera". ¡Gràcies Enric! Un altre aspecte a destacar és la importància que aquest centre ha donat a les activitats mediambientals, amb freqüents eixides culturals a granges escola, aules de natura, albergs, centres d'educació com per exemple les estàncies que tots els cursos feiem al CEMACAM de Venta Mina.

L'any 2002 va ser una data especial per al nostre i altres centres: la ESO es trasllada a l'institut "Tierno Galván" de Montcada i això va suposar el final de l'etapa de Vicent Lluís Ample Llopis com a director i la substitució per Vicent Fuster Fernández. L'any 2006 es va decidir la cessió del laboratori de Ciéncies Naturals a l'IES de Montcada. La prova de que existeixen els "oncles d'Amèrica" és el legat que va rebre el nostre centre d'una veïna del poble (que no coneixíem), que al morir ens va deixar tots els seus diners i que van ser aprofitats per a moltes coses, especialment per a fer l'aula d'usos múltiples i biblioteca "Lucia Varela" en el col·legi. Dels darrers anys destacaríem la digitalització del centre, l'ús d'ordinadors i tabletes, la progressiva extensió de l'anglés, la creació del cor escolar, el treball per projectes, l'aprenentatge cooperatiu, la constant innovació pedagògica.... i la participació a les Trobades. Són fets puntuals que ens feien sentir-nos orgullosos però allò més important era un dia a dia de treball amb professionalitat, de dedicació vocacional i d'estima pels xiquets i xiquetes que els pares ens confiaven.

Vicent Fuster Fernández
Exdirector

L'ACTUALITAT DEL CEIP SAN JOAN DE RIBERA

Compromís amb el nostre alumnat, el nostre entorn, i la nostra llengua

Des dels inicis, aquesta escola ha canviat molt i encara que se'ns va obrir molt de camí, la societat ja no és la que era i hem de lluitar amb molta vocació per poder portar a terme l'educació i l'escola que volem.

CONTEXTUALITZACIÓ

El nostre centre, el Ceip San Joan de Ribera d'Alfara del Patriarca és un centre situat a 6km de València a la comarca de l'Horta Nord. És l'únic centre públic de la població i actualment comptem amb uns 207 alumnes. El nostre alumnat no és només d'Alfara, sinó que també tenim d'altres poblacions properes com Montcada, Massarrojos, Nàquera... És un col·legi menut amb unes característiques molt especials degut a la diversitat del seu alumnat i al creixement que ha tingut durant aquests últims anys. Tant és així, que necessitem una ampliació urgent del nostre centre. A l'igual que, degut a aquesta situació hem tingut que començar a donar altre servici com l'Escola Matinera, que abans es feia per part de l'Ajuntament a l'escoleta municipal. També seguim millorant la nostra escola i les nostres instal·lacions amb un sanejament de la xarxa de l'aula d'Informàtica, pintant les parets amb murals dibuixats pels alumnes, jardineres per al nostre pati i així ampliar l'hort plantant més plantes i arbustos, dissenyant un rocòdrom horitzontal...

Sobre estar l'escola a un poble situat a zona valencianoparlant, la majoria de famílies són castellanoparlants, per aquest motiu al nostre centre tenim un Programa Lingüístic d'Ensenyament en valencià (PEV) i des d'aquest curs a Infantil 3 anys tenim el «Programa Plurilingüe A» on també impartim 2 sessions a la setmana en anglès.

EL PROFESSORAT

Enguany hem començat amb un nou equip directiu format per (Bárbara, Ana i Elena) i seguim amb un claustre molt compromés amb l'educació, amb molta il·lusió i amb moltes ganes de fer coses i de gaudir de la nostra professió. Volem aconseguir construir una escola de tots i per a tots on compartir vivències i experiències amb tota la comunitat educativa millorant dia rere dia. Les persones que treballem a aquest centre considerem que cada dia és un repte que anem superant i del que aprenem tant coses positives com negatives. I totes a questes vivències són les que ens fan créixer tan personal com professionalment.

Ens agradaria aconseguir els fonaments per a ser un col·legi compromés amb les persones, l'entorn, la cultura, la llengua, la diversitat i sobretot amb el desenvolupament integral de cada xiquet i xiqueta. Ells i elles són el punt de partida des del qual hem de construir els nostres projectes i, particularment, l'escola. Aquest equip, junt amb el claustre, portem endavant un projecte innovador i obert a tota la comunitat educativa, on pretenem respondre a les noves necessitats educatives derivades d'una societat contemporània, heterogènia i constantment en moviment i canviant. Així que, com l'Educació és una tasca tan complexa on intervenen molts factors tant interns com externs, és per això que cal anar adaptant-se, cada vegada més, a les característiques de les persones i a l'heterogeni context que ens envolta.

ELS NOSTRES PROJECTES

Des de l'escola considerem que la nostra identitat com a centre es basa en l'oferta de projectes globals que desenvolupem a l'escola (Hort escolar, Maratón al cole, Pla lector, Projecte anual de centre, pati compartit....) i que valorem molt positivament ja que, a més de desenvolupar continguts de les diferents assignatures, permeten donar un àmbit més ampli al procés d'aprenentatge. Volem que amb aquesta metodologia de treball per projectes (ABP) l'escola siga més atractiva per a l'alumnat, i on cada xiquet i xiqueta aprenga a prendre la iniciativa, adquirir responsabilitats, millorar la seua confiança, resoldre problemes, treballar en equip, comunicar idees i actuar amb eficàcia. En relació a aquesta metodologia, al professorat ens vam formar i amb tot allò après, la nostra escola va participar en la formació ABP de la Conselleria durant 2 cursos i vam exposar tot allò realitzat i après durant tot l'any, al centre Cívic d'Alfara i després al Museu de les Ciències. Va ser una experiència magnífica!

Aquest estímul social, a través de la metodologia de treball per projectes, fa als alumnes madurar i enriquir-se com a persones d'una manera que no seria possible a l'aula ordinària. Aquell alumnat, que particularment, té alguna dificultat en les àrees curriculars, pot trobar en aquests projectes un àmbit favorable per realitzar-se, cooperant i responsabilitzant-se envers un objectiu comú. Alguns d'aquests projectes que realitzem a l'escola són:

Hort Escolar: Creat amb l'objectiu d'impulsar el treball competencial amb el nostre alumnat. Preparem la terra, plantem i cultivem, arruixem, collim i s'ho mengen.

Marató al cole: Un projecte que treballa diferents aspectes del currículum i on inculquem als nostres alumnes el valor de l'esforç i la constància deixant de banda la competitivitat. Ha estat una experiència molt enriquidora per als nos-

tres alumnes i oberta a la participació de tota la comunitat educativa.

- Dinamització de la Biblioteca: Un projecte on la Biblioteca es transforma en un centre de recursos per a l'aprenentatge on realitzem un munt d'activitats com animacions lectores, xarrades a famílies, visita d'autors i teatres. També es fomenta la igualtat de gènere, entre altres valors. Enguany, com a sorpresa, en dues animacions lectores: «El gall despistat» i «Les gallinetes de dols» hem muntat un galliner a l'escola, amb el gall Quimet , la Gallinauta i la Gallisàvia.

- Projecte Anual de Centre «Al-Hara»: És un projecte molt motivador que implica a tota la comunitat educativa. Aquest any és especial, ja que gràcies a la celebració de la Trobada d'Escoles en Valencià a Alfara, l'alumnat de l'escola està investigant i aprenent sobre la història del seu poble, Alfara del Patriarca, des del segle VIII fins ara. Monuments històrics, personatges rellevants, oficis tradicionals, l'horta, vestimenta, les vivendes típiques... A més a més amb els alumnes de 6é fem teatres on presentem cada etapa a la resta de l'alumnat. Per altra banda, estem en col·laboració constant amb l'Ajuntament realitzant tallers que posen damunt la taula la riquesa del nostre poble. A aquest estem molt agraïts per la seua lluita constant per l'escola pública i per la seua implicació a nivell cultural i educatiu subvencionant tallers, teatres i altres activitats.

- Eixida de Convivència: És una acampada de dos dies on tot l'alumnat de l'escola conviu conjuntament en un entorn immillorable. Cada any intentem relacionar aquesta eixida amb el Projecte Anual de Centre, a més de vincular-la directament amb el coneixement del nostre entorn i on es pretén millorar la convivència i les relacions entre l'alumnat d'Infantil i de Primària. Enguany anem a Olocau al «Mas del Capellà»

- Assemblea de delegats i de centre-Consell d'Infància: El que estem treballant a la nostra escola és que els alumnes tinguen més iniciativa i siguen capaços de resoldre els problemes de la vida quotidiana i sobretot que tinguen veu i vot en tot allò que fem a l'escola o allò que volem millorar. Moltes voltes els alumnes són més crítics i realistes que els propis adults i gràcies a les assemblees de delegats hem pogut comprovar-ho. Per altra banda, enguany també hem impulsat les assemblees de centre on tota l'escola es reuneix a l'hemicicle i els delegats ens informen o ens exposen allò que han parlat i que després comuniquen al Consell Escolar, a l'igual que també proposen a l'Ajuntament aquelles millores que els agradaria a l'escola i al poble.

- Projecte: «Un pati de somnis i colors»: Enguany hem presentat aquest projecte d'innovació i qualitat educativa amb el que volem aconseguir un millor aprofitament del nostre pati com a recurs educatiu, inclusiu i lúdic, perquè forme part integral de la vida de l'escola. A més de fer un pati bonic amb molt de color i diversitat de jocs, zones i àmbits, també volem un pati on es fomente la inclusió en el joc i la inclusió dels alumnes amb dificultats, la integració de l'alumnat estranger, fins i tot el nouvingut i amb desconeixement total del nostre idioma. D'aquesta manera poden compartir vivències enriquidores i irrepetibles, degut a que en el pati és on els alumnes estableixen més diàlegs a l'hora de comunicar-se i s'ajuden molt entre ells. Per això vam decidir que tots els dimecres faríem el Pati compartit amb «Apadrinaments dels alumnes de Primària als d'Infantil», alguns dies lliures i alguns dies amb jocs organitzats pels alumnes de 3r cicle.

- Promoció de l'anglès: A la nostra escola, a través dels diferents projectes de centre, pretenem que els alumnes adquirisquen fluïdesa amb les llengües oficials que tenim a l'escola, i a més del valencià i castellà, l'anglès cada volta pren més força i per això fomentem el seu ús als espais del centre. Estem invertint en més llibres en anglès a la nostra Biblioteca, rotulem cartells en anglès per a l'escola, al festival de nadal i jornades culturals fem cançons i teatres en anglès... I com a més rellevant, som un dels pocs centres que enguany comptem amb un auxiliar de conversa en anglès que ve del Regne Unit i s'anomena Sam. Amb ell ajudarem als nostres alumnes a millorar la comunicació oral.

Tant és així que, tots els projectes que cada any impulsem i continuem al Centre, es basen en un model integrador i socialitzador, obert i flexible, centrat en la motivació dels alumnes i en el procés, no el resultat. Un model que facilita un ambient d'intercanvi i relació de tots els participants en el procés d'aprenentatge (professorat, famílies i alumnes), utilitzant sempre el valencià com a llengua de comunicació i expressió. Per aquest motiu considerem que al nostre Centre hem de seguir impulsant aquests projectes per connectar les emocions amb les ments del nostre alumnat, ja que són ells els que ens han de donar les pistes sobre les seues necessitats i sobre allò que ells consideren important per al seu desenvolupament integral, degut a que la seua motivació ha de ser el nostre punt de referència per poder millorar cada dia. També tenim molt en compte en aquesta metodologia de treball que cada xiquet i xiqueta és el centre del seu aprenentatge.

COL·LABORACIÓ DE LES FAMÍLIES

A més de la implicació de l'AMPA en l'escola, cada volta més, pretenem obrir el nostre centre a la participació de les famílies, no sols en les festivitats, sinó en la vida diària de l'escola i en la participació constant en els nostres Projectes. Algunes iniciatives per a fomentar aquesta participació són: - Una bústia de suggeriments per a que ens proposen millores o noves idees. - Participació en tallers per a pares/mares per a millorar el pati i les instal·lacions de l'escola. - Informació contínua a través de correus, web, facebook i assembles, almenys 1 per trimestre, on puguen expressar els seus dubtes sobre el menjador, els projectes de centre, la convivència...

- Assistència a cursos de formació i xarrades en el Centre.

TROBADA D'ESCOLES EN VALENCIÀ, a la nostra escola

La nostra escola fa uns anys que participa a la Trobada d'Escoles en Valencià i està sent any rere any un descobriment cada volta més positiu, ja que eixe dia la convivència amb altres escoles de la comarca i la lluita pel bé comú que és la defensa de la nostra llengua, ens fa creure que compartim un desig comú de créixer i viure en valencià. Gràcies a l'aprenentatge de llengües ens acostem a les diferents cultures i aprenem a ser més tolerants, sense perdre la nostra identitat.

I a dia d'avui afirmem que continuem tenint el compromís de seguir lluitant per la nostra llengua i seguir participant a la Trobada d'Escoles en Valencià de l'Horta Nord. Aquesta activitat ja apareix com una activitat més a la PGA junt amb el Premi Sambori, el concurs de cartells i el cinema en valencià. Inclòs l'any 2016 la classe de 5 anys va estar guanyadora d'un Premi Sambori Comarcal i enguany la classe de 3 anys A ha guanyat el cartell d'infantil del concurs de cartells de l'Horta Nord.

En definitiva, l'escola aposta per la normalització de la llengua afavorint el seu ús dintre la diversitat cultural que integra el nostre alumnat.

Tanmateix ens fa molta il·lusió que enguany siguen a la nostra població i que puguem compartir les nostres experiències amb la resta d'escoles de la comarca.

"JUNTS FEM ESCOLA"

L'Ampa del Ceip San Juan de Ribera és una associació oberta a tota la comunitat educativa que es caracteritza per lluitar per a fer possible una escola millor cada dia.

Any rere any, dediquem els nostres esforços per a que els xiquets i xiquetes que formen part de la nostra escola s'integren dins de la mateixa i siguen partícips de fer que l´escola del poble d'Alfara del Patriarca siga l´escola de cada un d'ells.

Lluitem per millorar les nostres instal·lacions, per a aconseguir els recursos necessaris per a la millora de l´aprenentatge, per evitar l'exclusió i per la igualtat dels xiquets i xiquetes.

Entre les nostres preocupacions també està la conciliació familiar, motiu pel qual organitzem diferents activitats extraescolars per les vesprades com anglès, teatre o iniciació musical...de les quals fem un seguiment durant el curs i al finalitzar realitzem enquestes per a conèixer l´opinió de les famílies.

Organitzem una festa de benvinguda tots els anys per als alumnes i les seues famílies així com per a tots els que formen part de la comunitat educativa.

Col·laborem amb l'escola en la festa de Nadal. Enguany hem tingut la visita d'un Emissari Reial que ha vingut amb el seu cavall per a arreplegar les cartes dels alumnes amb els seus desitjos i il·lusions. L'emissari els ha fet entrega d'un regal que ha dut per a cadascuna de les aules.

Solem aprofitar les festes nadalenques per a col·laborar amb algunes ONG ajudant-los amb la venda dels diferents articles que tenen, omplint així les nostres cases de solidaritat. Hem collaborat venent calendaris per a «Payasospital», «Baby Pelones per a Juegaterapia» i aquest any polseres, vidrioles i calendaris per a la «Fundación Pequeño deseo».

Ens agrada celebrar junt amb l'escola el dia de l'arbre i per a dur-ho a terme, l´´mpa durant els últims anys ha proporcionat diferents plantes, en ocasions per a dur a casa i de vegades per a plantar a l'escola.

Al mes de març volem donar la importància que mereix el dia de la dona i per això enguany estem preparant una xarrada per als nostres alumnes amb dones que realitzen oficis que tradicionalment han estat desenvolupats per homes. I com que el mes de març és un mes molt lligat a la nostra cultura, no deixem de celebrar les nostres festes falleres. És un moment en el que tota la comunitat educativa gaudeix formant part de la que ja és una tradició per a la nostra escola: La despertà-casserolada que fem recorrent els carrers del poble fins a l'escola.

I al final de curs realitzem per als nostres socis una festa amb unflables, tallers i diferents competicions esportives, així com un sopar amenitzat pels playbacks que amb tanta il·lusió han preparat els nostres xiquets i xiquetes.

Destaquem que la nostra AMPA, junt a les diferents entitats del poble, està integrada en el grup d'associacions del mateix, organitzant diferents activitats per a tot el poble amb motiu del mes de les associacions d'Alfara del Patriarca i ajudant a altres associacions en allò que ens han pogut necessitar.

Com a fet rellevant, cal dir que des del moment de la formació de la Comissió "FIBROCIMENT, NO GRÀCIES" de la qual hem format part molt activament, hem lluitat junt a l'escola i l'Ajuntament per a aconseguir la retirada del fibrociment del sostre de la nostra escola i que finalment es dugué a terme el passat estiu amb la total retirada del mateix.

Dins de la nostra AMPA tenim una comissió per a les Trobades, que enguany junt a part del claustre, directiva i Ajuntament han treballat amb molta il·lusió preparant la gran festa que tindrà lloc als carrers del nostre poble el pròxim 22 d'abril i amb moltes ganes de gaudir d'un dia especial ple d'activitats, música, tallers i molt bon ambient.

No volem finalitzar aquest escrit sense abans donar gràcies a totes eixes famílies col·laboradores que ens ajuden desinteressadament per a que es puguen dur a terme les diferent activitats que al llarg del curs realitzem. I aprofitem aquestes últimes línies per a animar a tota la comunitat educativa del CEIP San Juan de Ribera a formar part de la nostra associació, perquè sols així podrem aconseguir fer una escola millor i de qualitat.

AMPA, CEIP Sant Joan de Ribera

ESCOLETA

ESCOLETA INFANTIL MUNICIPAL D'ALFARA DEL PATRIARCA

L'educació infantil afavoreix el desenvolupament integral dels xiquets i xiquetes.

Som una Escoleta que imparteix el primer cicle d'Educació Infantil, de titularitat Municipal, creada l'any 2006 i situada a Alfara del Patriarca en un entorn privilegiat de l'Horta nord, al costat del poliesportiu Municipal i el col•legi públic San Juan de Ribera.

El nostre centre disposa d'un edifici destinat a l'Educació Infantil de primer cicle, per a xiquets i xiquetes d'1 a 3 anys.

Una educació infantil d'1 a 3 anys adequada i regulada per l'administració, afavoreix i garanteix les condicions de desenvolupament integral dels xiquets i xiquetes, a més d'oferir l'oportunitat de trobar-se amb altres.

En la nostra Escoleta es crea un ambient estimulant i compensatori, en el qual els XIQUETS I XIQUETES SÓN ELS PROTAGONISTES, tenim com a funció principal donar seguretat afectiva, l'alegria preval en la vida quotidiana de l'Escoleta.

El nostre centre dóna resposta a les necessitats fisiològiques, intel·lectuals, emocionals i de socialització que necessiten els xiquets i xiquetes.

L'Escoleta compta amb les següents instal·lacions:

- Tres aules per al primer cicle d'Educació Infantil, adaptades a les característiques dels nostres alumnes.
- Sala d'usos múltiples.
- Menjador i cuina pròpia.
- Ampli pati infantil totalment equipat.

Des de la nostra Escoleta pretenem educar als més menuts i menudes dins d'un ambient de respecte, afecte i sociabilitat. Potenciem i apostem pel valencià com a llengua de la nostra escola.

Destacar el paper de l'AMPA en L'Escoleta, gràcies a les famílies que formen part i així podem fer cada curs més tallers, activitats complementàries, treballs manuals i festes en família .

Desitgem passar una molt bona Trobada d'Escoles en Valencià al nostre poble i que siga un dia d'unió, diversió i creativitat.

L'equip educatiu Escoleta Municipal Alfara del Patriarca

COMPROMESES AMB EL FUTUR D'ALFARA

Un dels moments més durs de la criança dels nostres fills i filles és haver de portar-los a l'escola per primera vegada. Quan encara no saben parlar, caminar o relacionar-se amb altres persones, ens veiem obligades a deixar-los durant hores amb gent desconeguda. Patim per l'angoixa que poden sentir les criatures lluny de nosaltres, encara que el més habitual és que la seua adaptació siga més ràpida que la nostra.

L'Ampa de l'Escoleta d'Alfara del Patriarca porta, quasi des de la posada en funcionament del centre, l'any 2006, treballant perquè les famílies se senten acollides i integrades dins la comunitat educativa, mitjançant l'organització dels esdeveniments que es desenvolupen al llarg del curs. Les Festes de Nadal, Carnestoltes, Falles i fi de curs són viscudes pels majors amb la intensitat i la il•lusió que transmeten els menuts durant eixos primers instants de les seues vides.

Sembla que els dos cursos que els xiquets i xiquetes romanen a l'Escoleta es fan curts perquè hi haja una associació de pares i mares consolidada i compromesa, però allò ben cert és que a l'escola infantil municipal d'Alfara, almenys durant els últims anys, es treballa amb fermesa per tal de garantir el benestar dels infants. Mostra d'això és la recent adquisició d'un aparell antiasfixia que l'AMPA ha donat al centre, així com les innovacions que s'han potenciat per tal d'actualitzar el projecte educatiu, la introducció de tallers cuina o l'edició de l'agenda escolar en llengua valenciana.

Una altra tasca important que realitzem des de l'associació és la de representar a les famílies davant l'escola i l'Ajuntament, canalitzant les inquietuds que ens traslladen les mares i pares i sol·licitant la col·laboració municipal per a millorar la infraestructura. Moltes de les peticions han estat ateses, com ara la renovació del cautxú del pati, la reparació del paviment de l'accés al centre o l'aplicació de pintura blanca en el corredor perquè poguérem decorar-lo amb motius infantils.

Els nostres fills i filles creixen, més ràpid del que nosaltres volguérem, i prompte diran adéu a la seua primera escola, a les seues primeres mestres i als seus primers amics. L'AMPA continuarà, però, vetllant pels seus germans menuts i per tots els xiquets i xiquetes del poble nou nascuts amb que es nodrirà el futur d'Alfara.

AMPA, Escoleta

Bar Polideportivo El Pareto

Paellas por encargo
Carnes a la brasa
Pescados a la brasa
(Ración de paella por encargo)
TLF: 645 14 02 71

BAR SILVESTRET

Cocina tradicional valenciana desde 1984

Tel. reservas: 96 139 43 97
662 132 615

Calle Mayor, 29
46115 Alfara del Patrirca
(Valencia)

CRESCENDO
Iniciació Musical
www.musicacrescendo.net

FORN TRADICIONAL

dolços ANPA

CAFETERIA - PASTISSERIA

Andrès Rodriguez
Mª Angeles Gómez
675 835 929

C/ Ramón Llin, 53
46115 Alfara del Patriarca
(Valencia

BAR ELS XURRETS

DESAYUNOS / ALMUERZOS
MENÚ DEL DÍA

Tel. 617 219 165 - 622 063 203
Plaza la Creu, 7
46115 Alfara del Patriarca

SOM ESCOLA COOPERATIVA
SOM ESCOLA CONCERTADA
SOM ESCOLA EN VALENCIÀ

50 anys
fent escola,
fent país

escola
laMasia

www.lamasia.org

CENTRE RAMÓN Y CAJAL

VOLEM QUE CONTINUEU PARTICIPANT DE LA NOSTRA HISTÒRIA!

BREU HISTÒRIA

El Centre d'Ensenyança "Ramón y Cajal", es troba situat en el carrer 1 de Maig núm. 33 , d'Alfara del Patriarca, limítrof amb Moncada.

Educant des de 1949, el nostre centre es caracteritza per ser un centre familiar, un centre que ha transmés i transmet els seus valors: honestedat, camaraderia, esforç, superació ... generació després de generació.

El nostre centre és laic per la qual cosa no hi haurà discriminació entre alumnes/as per raons ideològiques, polítiques, religioses, morals, socials, de raça o naixement i sexe.

Al marge de tota ideologia, el centre estimula en els alumnes/as l'amor a la justícia, a la llibertat, a Espanya, a la Comunitat Valenciana i la defensa dels drets humans.

Estos valors i principis es van forjar a l'octubre de 1949 amb el nom "d'Acadèmia Lepanto". En 1953, i per resultar xicotet el local d'Alfara del Patriarca, es va instal·lar una sucursal del Centre a Moncada, que, posteriorment, es va haver de tancar per greus dificultats sorgides amb les autoritats eclesiàstiques i civils de l'època, que van clausurar el centre de Moncada. En 1960 es va traslladar de nou, canviant de nom i passant a denominar-se "Col·legi Ramón y Cajal", i en 1969, es va traslladar al núm. 25 del mateix carrer (hui 1r de Maig), a un edifici nou, construït a este efecte per a col·legi, on continua en l'actualitat. Durant prou anys va ser l'únic centre privat d'Alfara del Patriarca i Moncada, exercint una notable influència cultural en la zona. L'any 1975, es van començar a impartir classes de Formació Professional, Primer Grau, en les branques Administrativa i Comercial, Electricitat i Sanitària fins al curs 1985-1986, en que es van deixar d'impartir en sol·licitar la seua baixa a la Conselleria d'Educació i Cultura, per superar el nombre d'alumnes la capacitat del Centre

En 1999 vam ser un dels centres pioners en el programa bilingüe ENRIQUIT, començant a donar anglés com a llengua vehicular en 1r de Primària i impartint el coneixement del medi en valencià i progressivament se'n va anar pujant en cursos posteriors. Ja que l'anglés és una necessitat tant individual com col·lectiva per a la nostra societat actual ens hem embarcat en un programa d'immersió lingüística a Anglaterra. Com a part d'una experiència autènticament britànica, els/les alumnes conviuran en una llar britànica i assistiran a classe per a millorar la seua competència tant oral com escrita. També realitzaran diverses visites culturals.

La relació del Centre amb l'Ampa és molt estreta, hi ha una ajuda mútua; bon ambient i col.laboració e totes les activitats tant escolars com extraescolars; de fet, col.laborem en les eixides culturals, festivals de nadal, fi de curs, pasqua, Halloween, banc d'uniformes escolars i projectes escolars.

Tenim escola de pares trimestralment; també venim al centre a contar contes per als més menuts.

Ajudem en la conservació i manteniment del Centre.

Gràcies a totes les famílies col.laboradores que any darrere any ens ajuden deseinteressadament fent posible que la nostra assossiació funcione donant servei i suport a tota la nostra Comunitat Escolar.

AMPA, Centre Ramón y Cajal

Més de 400 centres escolars confien en nosaltres.

Més de 48.000 menjar diaris subministrats.

2.800 professionals treballant per a tu.

Experts en alimentació escolar

Apostem per un futur millor. Per això en IRCO estem orgullosos de poder contribuir a la consecució d'aquesta fi mitjançant l'alimentació sana i equilibrada que proporcionem, i a través del projecte educatiu que desenvolupem en els centres escolars que confien en nosaltres des de fa més de 30 anys.

Central: Av. Progrés, 7. Pol. Ind. Campo Aníbal. Puçol.
Tel. 961 42 42 80. **www.ircosl.com**
Alacant - Castelló - València - Còrdova - Màlaga - Madrid

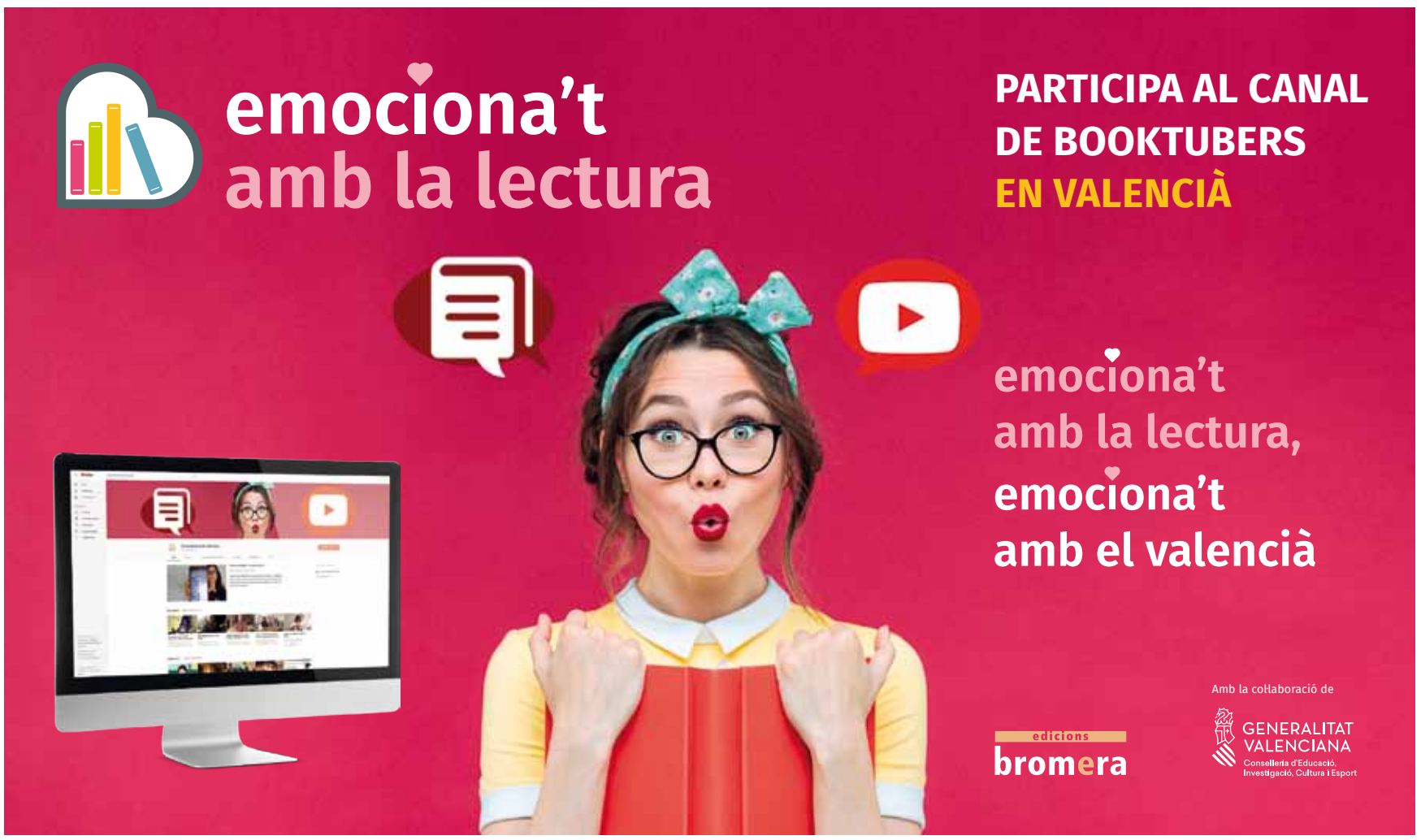

TORNAllom

HORTA NORD
Coordinadora pel valencià

CERCAVILA (A)

CEIP El Castell	Albalat
CEIP Cervantes	Alboraia
CEIP La Patacona	Alboraia
IES La Patacona	Alboraia
CEIP Sant Joan de Ribera	Alfara del Patriarca
CC Ramón y Cajal	Alfara del Patriarca
Escoleta Municipal	Alfara del Patriarca
CEIP Tomàs Albert	Albuixec
CEIP Carraixet	Almàssera
CEIP Mare de Déu del Pilar	Bonrepòs i Mirambell
CEIP Miquel Bordonau	Burjassot
CEIP Sant Joan de Ribera	Burjassot
CEIP Villar Palasí	Burjassot
IES Federica Montseny	Burjassot
IES Vicent Andrés Estellés	Burjassot
IES Comarcal	Burjassot
CEIP Mare de Déu del Patrocini	Foios
IES Francesc Badia	Foios
CEIP El Barranquet	Godella
CEIP Cervantes	Godella
CEIP Sant Bertomeu	Godella
CEIP Sant Llorenç Martir	Massalfassar
CEIP Verge del Rosari	Massamagrell
CEIP Sant Joan Evangelista	Massamagrell
IES Massamagrell	Massamagrell
CEIP Obispo Amigó	Massamagrell
CEIP El Crist	Meliana
CEIP Mediterrani	Meliana
El Ninos	Meliana
IES La Garrigosa	Meliana

CERCAVILA (B)

CEIP Blasco Ibañez	Montcada
CEIP Josep Mª Oltra	Montcada
CEIP Vicent Trenco	Montcada
El La Rambleta	Montcada
CEIP Blasco Ibañez	Museros
CC La Masia	Museros
CEIP Ausiàs March	Paterna
CEIP Villar Palasí	Paterna
C.E.I.P. La Font	Paterna
IES Matisse	Paterna
CEIP Cervantes	La Pobla de Farnals
IES Guillem Alcalà	La Pobla de Farnals
CEIP Bisbe Hervàs	Puçol
CEIP Jaume I	Puçol
El La Milotxa	Puçol
CEIP Lluís Vives	Puçol
IES Puçol	Puçol
CEIP Guillem d' Entença	El Puig
CEIP Pare Jofré	El Puig
IES El Puig	El Puig
CEIP Mare de Déu del Miracle	Rafelbunyol
IES Rafelbunyol	Rafelbunyol
CEIP 9 D'Octubre	Tavernes Blanques
CEIP Rei En Jaume	Tavernes Blanques
El Sant Rafel	Tavernes Blanques
IES Tavernes Blanques	Tavernes Blanques
CEIP Josep Blat	Vinalesa
El Ninos	Vinalesa

trobades 2018

Actes trobades Horta Nord

11 abril	18:00h	**Sambori local**
12 abril	9:30h	**Passejada cultural secundària** (organitzada pel CEIP Sant Joan de Ribera d'Alfara del Patriarca)
13 abril	matí	**Pregó**
	20:00h	**Inauguració exposicions** (mestres Freinet, Joan Fuster, Cartells trobada, Concurs Fotos "La natura a l'Horta Nord")
	21:00h	**Sopar homenatge a Manuel Molins - Centre Cívic**
17,18 i 19 abril	10:00h	**Trobada musical - "Teatret"** C/ Doctor Navarro
		CEIP El Crist (Meliana)
		CEIP Verge del Rosari (Massamagrell)
		CEIP Rei en Jaume (Tavernes Blanques)
		CEIP Mare de Déu del Patrocini (Foios)
		CEIP Sant Joan de Ribera (Alfara del Patriarca)
		CEIP Ramón y Cajal (Alfara del Patriarca)
		CEIP Cervantes (Godella)
		CEIP Bisbe Hervàs (Puçol)
		CEIP Josep Blat (Vinalesa)
		CEIP 9 d'Octubre (Tavernes Blanques)
		CEIP Vicent Trenco (Montcada)
		CEIP Pare Jofré (EL Puig)
		CC La Masia (Museros)
		CEIP Ausiàs March (Alboraia)
	19:00h	**Teatre a càrrec de Lo Nostre "Ací no paga ni Déu" de Dario Fo - "Teatret"**
20 abril	matí	**Botellà**
	09:30h	**Trobada esportiva**
	22:00h	**Concert Jove - Plaça Ajuntament**
21 abril	18:00h	**Premi Sambori amb l'actuació de Marcel el marcià - Jardins de l'ajuntament**
22 abril		**DIA GRAN DE LA TROBADA**
	10:30h	**Cercaviles**
	11:00h	**Tallers**
	12:30h	**Inauguració Mural**
	13:00h	**Dansà popular**
	13:30h	**Actuació colles dolçaina i tabal**
	13:45h	**Jove Muixeranga de València**
	14:30h	**DINAR**
	16:00h	**Cloenda amb l'actuació del grup La Duche**

Alfara del Patriarca l'Horta Nord 22 d'abril

NOSALTRES pel valencià

HORTA NORD Coordinadora pel valencià

escola valenciana FEDERACIÓ D'ASSOCIACIONS PER LA LLENGUA

ALFARA del PATRIARCA AJUNTAMENT

MANOLO MOLINS

MANUEL MOLINS, MANOLO, UN ALFARENSE EN ESTAT PUR

Un xiquet amb grans expectatives, uns somnis per complir i una època difícil per prendre una marxa cap a l'èxit.

Així comença la història de Manuel Molins, més conegut com Manolo, un alfarense que ha arribat molt lluny gràcies al seu treball, la seua constància i la seua dedicació. Encara que segons el DNI va nàixer a Montcada, Molins es considera un alfarense total perquè la seua família es va traslladar a Alfara de xicotet i perquè encara que el DNI diga que el nom oficial és Manuel, al poble la majoria el coneix per Manolo que és un castellanisme molt divulgat. És a dir, que com diu ell mateix: "cada un pot ser d'on li done la gana". De la mateixa manera que, com de fet ho fan, li poden dir Manolo, Manuel o Manel: tant és. Ell porta amb molt d'orgull el nom del nostre poble per allà on va i això per als que vivim i ens sentim d'Alfara és tot un plaer.

Manolo Molins va créixer al nostre poble de l'Horta Nord entre camps, rajolars de fumerals esvelts, la vella Fosforera de Sant Diego, el Castell de la Senyoria (s. XIV), l'Església Parroquial restaurada pel rector Vicent Torres i entre tants veïns i veïnes memorables. I és ací, en aquest paisatge geogràfic i humà, on va fer els seus millors amics i on va tindre les seues primeres experiències públiques. I molt prompte va saber què volia ser de major: missioner. Era l'època de don Juan Schenck a la parròquia i el Papa Joan XXIII al Vaticà. Però el que encara no sabia era on el portaria la vida i els grans reconeixements que aconseguiria.

Poc a poc i lluitant per aconseguir les seues metes, Manolo va rebre l'educació bàsica, i a l'adolescència va ingressar al Seminari Metropolità de València (Montcada) a l'època del Vaticà II. Durant aquest temps va gaudir, primer com a espectador i poc després com a impulsor, de les diferents activitats artístiques que s'hi duien a terme. Destacà, especialment quan el rector del Seminari, Antonio Rodilla, li va donar l'encàrrec d'assumir la programació de les exposicions de pintura que s'organitzaven. D'aquesta manera, Molins, amb el seu grup d'amics, va convertir les exposicions en punts de referència de l'art modern valencià.

Amb molta il·lusió, el 1965 va crear el "Teatro Estudio del Seminario" (TES), duent a escena diverses obres entre les quals destaca *La Anunciación a María,* de Paul Claudel, per ser un espectacle trencador i que també es va presentar posteriorment a l'església de Santa Caterina (València). Un curs després, 1967-1968, va muntar el primer text escrit per ell mateix *Arlequines sin eco,* amb la col·laboració inestimable del pare Alfons Roig i del superior Josep Sambartolomé, també d'Alfara, on va apostar pel diàleg entre religions i cultures amb referències simbòliques als arlequins de Picasso. I als anys 1968-1969 va dirigir l'espectacle *Estamos todos implicados,* un collage de diferents textos per reflexionar sobre la pròpia formació i l'espiritualitat, que partia d'un text preparat amb els companys del Grup 49 i que acabaria sent el celebrat *Dies Irae* que van presentar fins i tot a Madrid.

Molt intensa va ser la seua època al Seminari i encara així Manuel, a meitat de 1968 va fundar amb d'altres companys, el Grup 49 de teatre dins del recentment creat CLUB 49 amb el mestre Ismael Blasco o l'exalcalde Enric Cuñat entre un llarg etcètera: fins a 49 persones que eren els joves que es congregaren per promoure aquella Associació Cultural dins dels límits marcats per la llei franquista. De fet, l'Associació Cultural va nàixer com una resposta al control excessiu d'alguns fonamentalistes catòlics i, en general, com una aspiració a més llibertat pública en temps de dictadura.

El CLUB 49 es va instal·lar a l'actual carrer de Bonifaci Ferrer i van programar música, conferències, exposicions, lectures,teatre, sessions de ball els diumenges. Però va ser tal la rellevància que va guanyar la secció teatral, presentant obres de B. Brecht *(Muerte a un pescador, inspirada en Els fusellls de la Senyora Carrar),* Lucas Fernández i G. Diego *(Auto de la Pasión i Via Crucis),* F. Arrabal *(Fando y Lis, Los dos verdugos),* R. Talesnik *(La pereza)* o R. Valle-Inclán *(La rosa de papel)* entre d'altres, que, a poc a poc, es va convertir en la punta de llança i el centre de les activitats i la projecció del nom d'Alfara per la resta del territori valencià.

El Grup 49 va ser un dels grups més importants i actius del nostre teatre independent, suposant un punt d'inflexió tan estètic com lingüístic de dalt a baix del territori valencià. Aquest col·lectiu va treballar molt dur i es va proposar crear un estil propi, trencant amb el castellanisme imposat i prenent la llibertat i diversitat cultural com a pensament base primordial.

En una primera etapa, aquest grup de joves van representar un teatre més de "Cámara y Ensayo" i van estrenar diverses obres en castellà com ja hem indicat més amunt. Després, van representar dramatúrgies escrites per Manolo Molins, algunes a partir de creacions col·lectives de textos no específicament teatrals com *Investigación sobre la violencia*, un collage de cites bíbliques i poemes de diversos autors castellans que acabaria sent el *Dies Irae*, el qual, incomprensiblement, es va haver de representar sovint de forma clandestina perquè la censura el va prohibir. Malgrat tot, com ja hem dit, l'espectacle es va presentar fins i tot a Madrid.

De forma paral·lela, el 1969, va haver una vaga al Seminari dels estudiants de teologia durant el mes de març, desencadenada per les diferències entre els jerarques eclesiàstics i els joves teòlegs sobre el paper que havien de tenir els sacerdots en la vida pública. Tot açò provocat per les divergències cada vegada més grans entre les expectatives que havia generat el Concili Vaticà II, la involució vaticana que ja s'anunciava i els diversos canvis socials del tardofranquisme que la dictadura ja no podia amagar. Aquests enfrontaments van motivar un nou corrent crític del qual Molins va participar activament, donant pas a la vaga dels joves teòlegs que va marcar un canvi substancial. Aquesta revolta va provocar la substitució del rector Antonio Rodilla, la qual cosa, entre d'altres motivacions personals, va fer que Molins abandonara el seminari, deixant els estudis d'Humanitats i Teologia per buscar una feina i passar a estudiar a la Universitat de València. I després, a la de Sant Tomàs a Roma.

El 1970, el Grupo 49, amb El Rogle, van impulsar una enquesta als grups valencians per saber quina era la situació en què es trobaven. Els resultats es van posar en comú en la primera Assemblea de Grups de Teatre Independent, convocada pel grup d'Alfara, encapçalada per Molins. D'ací, va eixir "L'Assemblea de Grups de Teatre Independent del País Valencià", creada amb l'objectiu de coordinar i promoure la programació dels diferents grups i companyies.

El Grup 49, però, tingué una nova fase on van continuar la seua feina conjugant d'una manera extraordinària la coherència de recuperar la llegua i la cultura dels valencians sense perdre de vista el teatre internacional i la cultura popular. Per això, van saber combinar els elements tradicionals, la cultura clàssica i la nostra memòria històrica amb les avantguardes teatrals (Beckett, Brecht...). Sempre innovant i apostant per allò en el que creien.

Molins recorda els seus companys amb un afecte especial, li brillen els ulls, somriu i mira amunt evocant com eren aquells treballs, aquelles relacions, aquells moments únics, on un grup d'amics volia lluitar per fer-se escoltar democràticament i lliurement.

L'alfarense, com la majoria dels homes i dones del teatre d'aleshores, va haver de fer-se teatralment de manera més o menys autodidàctica perquè, en veure que les classes del vell Conservatori de declamació no responien a les seues expectatives i necessitats, va fer cursos i seminaris amb professors de la Real Escuela Superior de Arte Dramático de Madrid (RESAD), de l'Institut del Teatre de Barcelona (ITB) o la Universitat Catalana d'Estiu de Prada del Conflent, entre altres. A més, va viatjar per veure més teatre a Barcelona, Madrid, Londres, París o Avinyó: van ser uns anys marcats per les lectures, les converses, els intercanvis i els viatges. Finalment, per adquirir el carnet de professional, tant ell com molts altres companys i companyes, es van presentar a les proves del Sindicat Vertical amb la finalitat de superar l'estret marge de tres representacions que marcava la llei de Teatros de Cámara y Ensayo i així poder moure's lliurament per tot el nostre territori.

Un dels últims espectacles del Grup 49 va ser Quatre històries d'amor per a la reina Germana, un obra que va obtindre el premi Ciutat d'Alcoi de 1981 i que es va estrenar al Teatre Escalante amb la participació en directe del grup Al Tall. Després de 13 anys d'una gran trajectòria, on es van viure grans moments d'aprenentatge i companyonia, el Grup 49 va decidir apagar aquell projecte per la impossibilitat de convertir-se en una companyia professional en un context polític i teatral prou diferent del que hi havia quan van començar.

Sens dubte Manolo Molins ha escrit part de la història del poble valencià a través del teatre en el seu *Cicle de l'Altra Memòria* amb l'esmentada *Quatre històries d'amor per a la Reina Germana* (sobre les Germanies) més *Dansa de Vetlatori* (sobre la Segona Germania i la Guerra de Successió), *Focs de vellut* (sobre la sederia valenciana), *Joan Joan* (sobre el valencianisme i l'anarquisme durant la dictadura de Primo de Rivera), *Josep Renau: tots els colors del roig* (sobre la Guerra Civil i la funció de l'art) i *Crònica especial* (collage de textos d'Ausiàs March i Vicent A. Estellés sobre la postguerra franquista). A més, va participar en la fundació de la revista *La Tramoia*, on va assumir la subdirecció alhora que formava part del consell de redacció. També ha exercit de professor de dramatúrgia, on va desenvolupar una altra faceta de la seua persona com a docent a l'Escola Superior d'Art Dramàtic (ESAD) de València o a l'IES Benlliure de València. Sempre compaginant l'ensenyament amb les activitats teatrals i

l'escriptura de textos i publicacions: la llarga llista d'obres estrenades o publicades per Molins durant quatre dècades de dedicació ens permet constatar la gran diversitat de la seua obra premiada, també, amb més de vint premis el darrer dels quals el Premi Octubre de Teatre 2017 per l'obra *Poder i Santedat*.

Per tot això, i malgrat aquesta síntesi apressada, la figura de Manuel Molins és de referència obligada en el nostre teatre contemporani. Ha dirigit o participat en nombrosos seminaris, jornades i activitats acadèmiques nacionals o internacionals. En resum, val la pena conèixer de prop Manolo: val la pena recordar tot el que ha fet i ens deixa en l'àmbit del teatre per superar, amb tot el seu respecte, la vella tradició del sainet i posar la nostra dramatúrgia al nivell de qualsevol dramatúrgia europea amb obres com *Abú Magrid; Dones, dones, dones; Centaures, Les Veus de la Frontera o Hamlet Canalla* entre moltes altres.

I tot això sense oblidar el seu record emocionat i agraït a tots aquells que van formar part del Club i el Grup 49, una Associació Cultural i un grup de teatre nascuts a Alfara que es va expandir per tot el territori. Entre tants i tants companys i companyes és inevitable posar-hi els noms d'Ismael Blasco, Nati i Joan Collado, Enric Cuñat Sesé, Pepe Igual, Josep Marí, J. Manuel Bosch, Feli Molins, Consol Sanfrancisco, Maria Robi, Ramon Ruiz, Gabi Marí, Vicent Ros i Matilde Peris, Enric M. Català, Pepe Rigoberto, Maria J. Albert Torres i Empar Giménez; o alguns del seus col•laboradors com ara els pintors Manolo Boix o Solbes i Valdés (Equip Crònica); la coreògrafa Olga Poliakof, el figurinista Enric Garcia, la soprano Dolors Cortès; músics com Al Tall o Llorens Barber, els actors Jesús Rodríguez, Cristina Piris, Empar Puig, Lola Comes, Amparo Mayor, Toni Peix, Pau Elvira, Albert Forner, Maica Bernardino o Josep Català entre tants i tants que van fer possible els somnis de què parlàvem al principi. Persones que al costat de Molins van ajudar a canviar la història d'Alfara i d'un sector de la cultura valenciana.

Gràcies Manuel, Manel, Manolo Molins per apropar-nos la cultura del poble per al poble. Gràcies per donar-nos l'oportunitat de conèixer millor la nostra realitat; gràcies per ser un referent entre tantes i tants somiadors d'un futur diferent.

Susana Martin

EL MANUEL MOLINS QUE JO CONEC

Per al poble d'Alfara i per als pobles veïns, el barranc de Carraixet és un entorn important i en temps passats, quan encara no s'havia convertit en un abocador, era un lloc de distracció i d'intercanvi de vivències. Allí, una vesprada, vaig conéixer Manolo Molins. Jo tenia 12 anys i ell uns pocs més. Jo jugava als indis i vaquers de les pel·lícules amb el meu cosí Pepe i ell portava un llibre a la mà. Poc durà la meua direcció del joc; prompte, ell posà en marxa la seua diplomàcia i acabàrem fent un teatre d'indis i vaquers entre canyars i terrers.

Va nàixer una amistat que encara perdura tot al llarg dels anys. Entre mig, la seua estada al Seminari i la meua al taller. Ell sense oblidar el teatre i jo com a espectador i amb ganes de representar allò que ell oferia, tan diferent al que estàvem acostumats a veure al nostre teatret del poble.

El mes de febrer de l'any 1968 es va fundar a Alfara per un grup de joves, encapçalats pel mestre Ismael Blasco i el mateix Manuel Molins, el Club 49. Se li donà el nom de 49 perquè en aquell moment tenia 49 membres. Llogaren un local al carrer Bonifaci Ferrer i es creà una junta per a gestionar-lo. Al País Valencià, el Club 49 va ser un dels primers clubs juvenils independents que s'autofinançava totalment.

En aquell temps de dictadura, el Club 49 va començar a organitzar activitats amb un clar caràcter aperturista: conferències, recitals de poesia, ball, concerts de grups de rock i de folk i representacions de teatre per membres del propi grup juvenil, dirigits per Molins. Per a aquestes activitats es va construir un escenari xicotet, gràcies a l'extraordinària col·laboració de Vicent Ros (Vinalesa) i Ramon Ruiz (Montcada).

Quan, amb el pas del temps, es cregué convenient concloure les activitats del club juvenil com a tal ja que la dimensió i l'interés pel teatre s'havia fet tan gran que es decidí continuar amb les persones interessades en una mena d'escola teatral. I nasqué el Grup 49 de teatre.

Per a ser representades per aquest grup, Manuel Molins començà a escriure collages de textos *(Dies Irae),* una tècnica que hui és universal i que ell mateix ha continuat practicant, però amb el primer nom d'*Investigación sobre la violencia* s'estrenà al pati de les monges (hui Ajuntament) durant les festes d'estiu amb el vist-i-plau del rector Vicent Torres. Al costat dels collages, Molins també va començar a escriure peces dramàtiques originals per al Grup 49 com ara *Dansa de Vetlatori* que vàrem estrenar l'abril de 1974 en l'antic teatre del Patronat de Montcada després de diverses versions i retocs que havíem d'enviar a la censura del tardofranquisme que no ho acabava de veure amb bons ulls. *Dansa de vetlatori* va ser tot un esdeveniment en l'escena valenciana. La Segona Germania, amb la lluita dels llauradors valencians per la terra, unida a la Gerra de Successió i la pèrdua dels Furs del Regne, quedaven plasmats per primera vegada en els escenaris valencians.

La censura continuà fent de les seues impedint-nos que poguérem escenificar *Crònica especial,* una obra sobre la postguerra a València a partir de poemes d'Ausiàs March i Vicent A. Estellés o *Vaixell de Boira* amb un conjunt d'*Èglogues* i l'*Oratori per la mort de Víctor Jara* del mateix poeta de Burjassot. Amb tot, vam continuar fent teatre. *Dansa de vetlatori* tingué una segona versió i va ser editada per l'Editorial Tres i Quatre. Després vindria *Joan Joan*, sobre la dictadura de Primo de Rivera (1923-1929), el valencianime (Carles Salvador, Adolf Pizcueta, Joan Perucho, Miquel Duran de València...) i el moviment anarquista d'aquell anys, seguida de *Calidoscopi*, amb contes de Molins i cançons sobre lletres de Vicent Andrés Estellés *(La rosa de paper...)* compostes per l'Enric Murillo (Sueca).

Quatre històries d'amor per a la reina Germana fou un altre esdeveniment. Premi Ciutat d'Alcoi de teatre de 1981, s'estrenà a la Sala Escalante de València amb música en directe d'Al Tall i coreografia d'Olga Poliakof. Però també va ser el final del Grup 49 de teatre. Les coses havien canviat en la societat valenciana i el teatre independent no hi tenia cabuda. Manuel Molins es dedicà a escriure sense preocupar-se de si les seues obres eren representades o no, mentre es guanyava la vida fent classes.

Però, com que tampoc era qüestió d'esperar que anaren a sa casa a demanar-li l'escriptura, continuà presentant les seues obres a les diferents companyies teatrals i als concursos literaris.

Així les coses, arribem al Manuel Molins conegut per tothom. L'autor de literatura dramàtica com un fet de vida i una militància per la supervivència de la seua llengua. L'autor que té més de trenta obres editades, a més d'un bon grapat de dramatúrgies, entre elles la de Jo, Feuerbach, que jo mateix vaig interpretar dirigit per Joan Giralt Bailach, al Teatret d'Alfara, i que ha guanyat una pila de premis (en compte vint-i-dos), i que ha estat, alhora, un dinamitzador i un provocador del fet teatral, com l'organització del I Congrés sobre Dramatúrgia Europea, el 2010, a València. També és igualment destacable la seua faceta assagística, i vull acabar aquest modest escrit posant de relleu el fet que Manuel Molins haja obtingut vuit vegades el Premi de la Crítica dels Escriptors Valencians.

Josep Marí i Mollà
Regidor de Cultura
i Normalització Lingüística

PATRIMONI CULTURAL

ALFARA DEL PATRIARCA

El patrimoni cultural no es limita únicament als edificis històrics i les peces arqueològiques o artístiques, una bona part de la memòria del nostre passat es troba en les fotografies. Fotografies en blanc i negre, en color, en paper o en cartó. En els àlbums familiars trobem un patrimoni privat que agrupa també una part de la memòria col·lectiva del poble.

Per això l'Ajuntament ha posat en marxa un projecte de recol·lecció de fotografies antigues que formen part de les col•leccions de totes les veïnes i veïns d'Alfara del Patriarca. Fotografies on les protagonistes són les persones. Les que conformen el dia a dia de totes les poblacions.

L'any passat, 2017, es demanà als veïns i veïnes que aportaren fotografies anteriors al 1990 on s'hauria d'incloure la localització geogràfica de la imatge, on està feta: a la plaça Sant Joan de Ribera, al carrer Major, als Rajolars, a la Fosforera, etc., els noms de les cases, les persones que apareixen a les imatges, l'esdeveniment que es va fotografiar i l'any aproximat de creació de la fotografia. Totes aquestes dades, importants per a catalogar de manera correcta cadascuna de les instantànies, ajuden a confeccionar el registre d'imatges.

Totes aquestes peces, una vegada digitalitzades i catalogades, han entrat a formar part de l'arxiu gràfic del patrimoni cultural del municipi d'Alfara del Patriarca. Un arxiu que, com a funcions principals té la conservació i la difusió per a donar a conéixer la bellesa, l'evolució i el contrast d'èpoques.

En escanejar les imatges i registrar-les amb les dades aportades pels autors i les autores i persones protagonistes de les fotografies, s'adonaren del pas del temps i el contrast entre segles. La transformació del poble, més enllà de l'evolució dels habitants que el componen, es pot apreciar en primera instància a l'evolució urbanística del municipi. Recordant on estava abans la Fosforera, la fàbrica de Rajolars i la conservera, on es troba ara la Universitat. Comparant la distribució de la plaça Sant Joan de Ribera o la remodelació dels anys seixanta de l'Església de Sant Bertomeu.

La temàtica de les fotografies, la majoria d'elles retrats de comunions, varia entre festivitats populars com la beneïda de Sant Antoni o les festes patronals, activitats falleres com presentacions, cercaviles o balls de celebració o fotos de grup de l'escola. Es poden trobar fotografies dels anys vint on els protagonistes són els alumnes de les escoles del poble; dels anys trenta on un grup de persones estan reunides, o de dates tan importants per a cadascú com el dia de noces dels veïns i les veïnes.

Aquest procés de recaptació ha permés recordar com era un poble que sempre ha respirat vida, cultura, festa i il·lusió. Un projecte que enriquirà la història d'un poble on es fusionen la tecnologia i la tradició. On la catalogació i la digitalització permetrà la conservació d'uns béns culturals i personals de valor incalculable.

Departament de Cultura
Ajuntament d'Alfara del Patriarca

LA GIRA

D' ESCOLA VALENCIANA 2018

CONCERT DE MÚSICA EN VALENCIÀ

Divendres 20 d'abril
22h Pl. de l'Ajuntament
ALFARA DEL PATRIARCA

Organitzen:

Amb tu, comptem!

escola valenciana
FEDERACIÓ D'ASSOCIACIONS PER LA LLENGUA

Xarxa

HORTA NORD
Coordinadora pel valencià

Col·laboren:

GENERALITAT VALENCIANA
Conselleria d'Educació, Investigació, Cultura i Esport

DIPUTACIÓ DE VALÈNCIA
Àrea de Cultura

LIPDUB

FOTOS DEL LIPDUB PER ANUNCIAR LA TROBADA

Premi Sambori

20 anys

20é Concurs de Literatura en Valencià 2018

Amb el suport de:

escola valenciana FEDERACIÓ D'ASSOCIACIONS PER LA LLENGUA

GENERALITAT VALENCIANA
CONSELLERIA D'EDUCACIÓ, INVESTIGACIÓ, CULTURA I ESPORT

DIPUTACIÓ DE VALÈNCIA
Àrea de Cultura

AVL ACADÈMIA VALENCIANA DE LA LLENGUA

Generalitat de Catalunya

Hi col·laboren:

VNIVERSITAT DE VALÈNCIA

UNIVERSITAT POLITÈCNICA DE VALÈNCIA

Universitat d'Alacant

UNIVERSITAT JAUME·I

UNIVERSITAS Miguel Hernández

Organitza:

Fundació Sambori

ALFARA
del PATRIARCA
la il·lusió de fer poble

Ajuntament pel valencià

Foto carrer major Alfara del Patriarca